

LIKVIDAATTORIT PUOLUETTA VASTAAN

Kaikkien vivahteiden likvidaattorit harjoittavat Venäjän legaalisisessa lehdistössä sellaista puoluekonferenssin parjausta, että sen viehättävää julkeutta pitäisi jopa Bulgari-nien ja Bureninien kadehtia⁹. „Zhivoje Delossa” julkaistut kirjoitukset, joissa edustajilta tiukataan avoimesti, *kenen* lähettämiä he ovat, ja joissa sensuurin turvin hyökkäillään sitä vastaan, mitä legaalisisessa lehdistössä ei voida puolustaa, ovat sellainen näyte alkeellisten rehellisyyssäntöjen unohtamisesta kirjallisuuden alalla, ettei niiden luulisi herättävän ainoastaan konferenssin kannattajain protestia, vaan myös inhoa kaikissa niissä poliittisissa toimihenkilöissä, jotka ovat yksinkertaisesti rehellisiä. Mutta „Vorwärtsin”¹⁰ anonyymien tiedonantajan kirjoituksesta lemuaa sellainen hävyttömän kerskailun ja korukieli-sen valheen löyhkä, ettei jää epäilystä sen suhteen, että likvidaattorit ovat antaneet näiden kirjoitusten tilauksen taitaviin käsiin*.

Ahtaalle joutuneet likvidaattoriryhmät ja -kerhot eivät kuitenkaan rajoitu parjaukskamppailuun puoluetta vastaan. Ne yrittävät kutsua koolle oman konferenssinsa. On tietysti käytetty kaikkia keinoja, jotta tuota konferenssia koolle-kutsuva Organisaatiokomitea¹¹ saataisiin näyttämään „puoluekantaiselta”, „ei-ryhmäkuntalaiselta”, näyttämään „yhteenliittymiseltä”. Nuo sanathan ovat niin sopivia... silloin kun pitää saada likvidaattorien onkeen kaikki ne, jotka ovat jostain syystä tyytymättömiä puoluekonferenssiin.

* Tutustuttaakseen saksalaisia tovereita VSDTP:ssä vallitsevaan todelliseen asiointitilaan Pää-äänenkannattajan toimitus on julkaissut saksan kielellä erikoisen kirjusen, jossa paljastetaan muun muassa „Vorwärtsin” anonyymien tiedonantajan menettelytavat. (Ks. Teokset, 17. osa, ss. 511—524. *Toim.*)

Trotskin tehtäväksi annettiin ylistää Organisaatiokomitean ja tulevan likvidaattorikonferenssin kaikkia hyveitä: kenel-lepää muulle se olisi voitu uskoa ellei „ammattiyhdistäjälle”. Ja hän alkoi ylistää... kaikilla kirjasinlajeilla, joita Wienin kirjapainolla on käytettävänään: „vperjodilaiset, golosilaiset, puoluemies-bolshevikit, puoluemies-menshevikit, niin sanotut likvidaattorit ja puolueyhtiin kuulumattomat — Venäjällä sekä ulkomailla — kannattavat päättävästi työtä”, jota tekee... Organisaatiokomitea („Pravda”¹² № 24).

Poloinen on taas... valehdellut ja taas erehtynyt laskelmissaan. Sellaisella melulla ja rytinällä valmisteltu v:n 1912 konferenssia vastustava likvidaattorien johtama blokki rakoilee kaikista liitoksistaan ja rakoilee siksi, että likvidaattorien korvat näkyvät liian selvästi. Puolalaiset ovat kieltäytyneet osallistumasta Organisaatiokomiteaan. Oltuaan kirjeenvaihdossa sen edustajan kanssa Plehanov sai selville muutamia mielenkiintoisia yksityisseikkoja: 1) että konferenssi on tarkoitettu „perustavaksi”, t.s. ei VSDTP:n, vaan jonkin uuden puolueen konferenssiksi, 2) että sen koollekutsumisen perustaksi on otettu „anarkistinen” periaate, 3) että „konferenssin kutsuvat koolle likvidaattorit”. Sen jälkeen, kun tov. Plehanov oli saanut nämä seikat selville, meitä ei enää ihmetyttänyt, että niin sanotut sovittelija-bolshevikit (!) rohkaisivat mielensä ja päättivät saada Trotskin kiinni siitä, että hän... ei puhunut totta lukiessaan heidät Organisaatiokomitean kannattajien joukkoon. „Tämä Organisaatiokomitea nykyisessä kokoonpanossaan, pyrkiessään ilmeisesti tyrkyttämään koko puolueelle omaa suhdettaan likvidaattoreihin, ottaessaan kokoonpanonsa täydentämisen pohjaksi organisatorisen anarkian periaatteet,— tämä Organisaatiokomitea ei missään määrin turvaa todella koko puoluetta käsittävän konferenssin koollekutsumista”,— näin meidän rohkaistuneet „puoluemiehemme” lausuvat nykyään ajatuksensa Organisaatiokomiteasta. Missä oleilevat nyt meidän vasemmistolaisistakin vasemmistolaisimmat, vperjodilaiset, jotka aikoinaan kiihuivat ilmaisemaan myötätuntonsa Organisaatiokomitealle,— sitä emme tiedä, mutta se ei ole tärkeää: tärkeätä on se, että Plehanov on eittämättömän selvästi todennut Organisaatiokomitean toimesta koollekutsuttavalla konferenssilla olevan likvidaattorimaisen luonteen ja että „sovittelijain” valtioviisaiden älyjen on

täytynyt nöyrtyä tämän tosiasian edessä. Kuka sitten on enää jäljellä? Ilmeiset likvidaattorit ja Trotski...

Tuon blokin, liittoutuman perusta on selvä: likvidaattoreilla on täysi vapaus ajaa „kuten ennenkin” kantaansa „Zhivoje Delossa” ja „Nasha Zarjassa”, ja Trotski — ulkomailta käsin — peittelee heitä räiskyvän vallankumouksellisilla korulauseilla, jotka hänelle eivät maksa mitään eivätkä heitä velvoita mihinkään.

Tästä jutusta seuraa eräs pieni opetus ulkomaisille yhteinäisyydestä huokailijoille, jotka kyhäsivät äskettäin pariisilaisen lehden „Za Partiju”¹³. Puolueen rakentamiseen ei riitä se, että osataan huutaa: „yhtenäisyyttä”; täytyy olla vielä jonkinlainen *poliittinen* ohjelma, poliittisten toimintojen ohjelma. Likvidaattorien, Trotskin, vperjodilaisten, puolalaisten, puoluemies-bolshevikkien (?), pariisilaisten menshevikkien y.m. y.m. y.m. blokki oli jo etukäteen tuomittu romahtamaan häpeällisesti, koska se pohjautui periaatteettomuuteen, ulkokultaisuuteen ja silkkään korulauseeseen. Ja huokailijain sietäisi tehdä itselleen vihdoinkin selväksi mitä mutkikkain ja vaikein kysymys: kenen kanssa on pyrittävä liittymään yhteen? Jos likvidaattorien kanssa, niin miksei sitä voida sanoa kieräilemättä; mutta jos he ovat likvidaattorien kanssa yhdistymistä vastaan, niin mistä yhtenäisyydestä he huokailevat?

Vain tammikuun konferenssi ja sen valitsevat elimet yhdistävät nykyään tosiasiallisesti kaikkia Venäjällä olevia VSDTP:n työntekijöitä. Sen ulkopuolella ovat vain bundilaisten ynnä Trotskin lupaus Organisaatiokomitean likvidaattorikonferenssin koollekutsumisesta ja likvidaattorilaista kohmeloa potevat „sovittelijat”.

„Sotsial-Demokrat” № 26,
toukokuun 8 (huhtikuun 25) pnä 1912

Julkaistaan „Sotsial-Demokrat” lehden
tekstin mukaan